

Eelle hinge Juminal parrigo, haffas sedda
 wanna rido töstma, mis meilenne olnud,
 ning sõimas mind tihte : ma sõimastin
 wastro, siis jo ollime meie Karwooviddi üh-
 hes, lahkusime jälle õ, ning leppisime teine
 teisega, siis eelk olli hästi.

O: Wist teie mollemad ollete liaste jo-
 nud, et teie onima õige mele árrariffund
 ja riidlema haffand.

R: Ollinie wåssinud ka, Ees woib sedda
 fallata?

O: Kuida haffasid sunna siis sedda teist
 árratapma?

R: Noh, Euida se olli. Minna ollin
 tubbafat pipo pannud, wottan noaga sõe
 ja pannen tuld pibo peále, ja ta hhan uksest
 wålja miína; ta tulleb taffa, haffab mo
 Karwo Einni, toimab mind mahha, ja
 tahtis woimust mo kääest sada. Nugaa
 olli mo kääes, ma raiusin sesuguse hobi
 temmale, et ta Eül sai, jo ta siis olli walmis.

O: Mis siis tehti sinnoga?

R: Mind seuti Einni, ja moisa wanne-
 mad läkkitasid mind seie líína fohto alla.

O: Olled sa siis fohto ees olnud?

R: Juba ma ollen eelk fohtud läbbi
 õdinud ja ráfinud eelk selgeste nende ees
 árra,